

Avaloni–Mester Nyomda

AHOVÁ NYUGATRÓL IS JÖNNEK A MEGRENDELŐK

Szili József

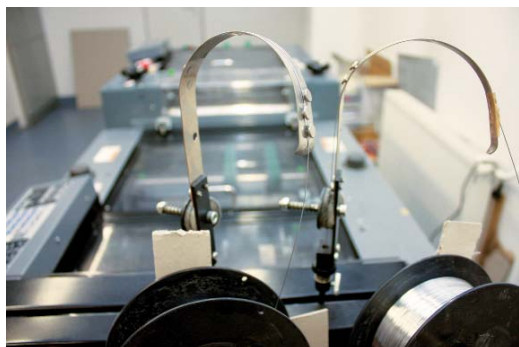
A Magyar Grafika jelen száma az Avaloni–Mester Nyomdában készült. Ennek kapcsán beszélgettem Anderle Lambert ügyvezető igazgatóval a nyomda történetéről, munkáikról, megrendelőkről és a gazdasági válságról.

– Mikor indult az Avaloni Nyomda története?

– A kezdetek 1989-re datálhatók. Akkoriban egy barátságból kialakult vállalkozásként kezdtem foglalkozni a szitanyomtatással. Egy idő után azonban elváltak útjaink, de én továbbra is folytattam a tevékenységet. Természetesen a megrendelők megkerestek az ofszetnyomtatásra való munkáikkal is. Ezeket eleinte egy nyomdával készítettem el, majd rövid idő múltán beruháztam egy saját kis ofszetgépre, amire már szakembert is alkalmaztam. Először egy kis pincében dolgoztunk, majd ahogy fejlődtünk, újabb és újabb gépeket vásároltunk. A hely is kicsinek bizonyult, egyre nagyobb területet kellett bérelnünk. 2000-ben megvásároltuk az első négy nyomóműves heidelbergi nyomógépünket. 2004-ben a digitális nyomtatók hatására csökkentek a szitanyomás iránti igények, ezért a szitanyomást elhagyva, erősítettünk az ofszettechnológiánkon, és egy hatnyomóműves B2-es Heidelberg nyomógépet állítottunk üzembe. Ez a hatnyomóműves

gép igaz, hogy szépen nyomott, de már elég idős volt, ami sok gondot okozott, mivel a beigazítási idők elég hosszúra nyúltak, illetve gyakran találoztunk gépmeghibásodással is. Ezek a beruházások hatalmas minőségbeli és kapacitásbeli erősödést eredményeztek a régi ofszetgépeinkhez képest. Két év múlva döntöttünk úgy, hogy egy új gépre cseréljük le ezt a régit, ami nagyon jó döntésnek bizonyult. Azóta sokkal kevesebb az állásidőnk, és egy rendkívül termelékeny minőségi nyomógéppel dolgozhatunk. Ez csakis úgy valósulhatott meg, hogy lényegesen több munkát kellett nyomnunk. Ekkor kezdtünk el körbenézni, hogy kivel is tudnánk társulni. A társulásból végül is nyomdavétel lett, így került a Mester nyomda az Avaloni nyomda berkein belülre. A két cég jelenleg együtt dolgozik. A Mester nyomdának megvolt az a patinás neve a művészvilágban, ami garancia volt a megrendelőink felé is. A Mester nyomda főleg művészeti kiadványokat készített, míg az Avaloni nyomda a reklámügynökségek kiadványait nyomtatta. Ezt elég nehéz volt összehangolnunk, de úgy éreztük, hogy teljes mértékben sikerült. A nyomda mára egy B2-es négy nyomóműves, két B3-as négy- és ötnyomóműves, egy B3-as egy nyomóműves heidelbergi nyomógéppel rendelkezik. Kötészetünk a hajtogatástól a keménytablás cérnafűzött könyvig mindent el tud készíteni.

– Miben más az Avaloni–Mester Nyomda, mint a többi hasonló méretű vállalkozás?

– Úgy gondolom, hogy felszereltségben nem lógunk ki a sorból a többi hasonló kategóriájú nyomda közül, hiszen nálunk is – mint ma már a legtöbb helyen – megtalálhatóak a világszínvonalú gépek, berendezések. Ma már nem küzdenek romayoros nyomdák a heidelbergi gépekkel felszerelt nyomdák ellen, hanem nagyjából azonos minőségű gépek alkotják a konkurenciát. Csakis a szemléletben vannak különbségek, és persze az árakban. A szolgáltatás az, amiben igyekszünk többet nyújtani. Nálunk mindig is jellemző volt, hogy az adott munkával a lehető legnagyobb odafigyeléssel és szakértelemmel tudjunk foglalkozni. Ez minden munkánkra

igaz, de különösen jellemző a művészeti kiadványainkra: több energiát, odafigyelést, időt fordítunk a kezünk közül kikerülő termékekre. Így lehetünk csak jobbak és többek más nyomdánál. Egyik fő problémának tartom azonban, hogy a megrendelőket főleg az ár foglalkoztatja. A minőség ma már természetes alapkövetelmény, ezt mindenki belátja, mégis lehet egy kis odafigyeléssel és gondossággal egy picivel szebbet letenni az asztalra. Viszont ez több idő, energia, és mint tudjuk, a végén a költségekben jelentkezik. A megrendelő ma szinte szent és sérthetetlen, ezért aztán gyakran találkozzunk szinte lehetetlen kívánságokkal és főleg határidőkkel. A legtöbb megrendelő nincs tisztában nyomdai alapfogalmakkal, úgymint száradási idő vagy papírkondicionálás. Általános elképzelés a megrendelők részé-

ről, hogy ha az anyag kijött a nyomógépből, akkor már hajtogatni, tűzni, vágni, csomagolni és szállítani lehet. Legtöbbször ezek a megrendelők kése és hibás anyagot adnak le a nyomdának. Ilyenkor vívunk nagy harcokat, és próbáljuk elmagyarázni a megrendelőknek, hogy a munkája miatt nem készülhet el tegnapra. De úgy gondolom, ezzel a problémával nem vagyunk egyedül, még sok-sok nyomda küzd napi szinten hasonló gondokkal. A másik, hálásabb megrendelői kör a művészek és galériák. Itt inkább azon van a hangsúly, hogy a végeredmény teljes mértékben olyan legyen, mint amelyet a művész elvár, illetve a lehető legjobban adja vissza az eredeti művészeti alkotást. Ezekre a kiadványokra általában több időnk is van, így a végeredmény is igen látványos, és megfelel a művész vagy a galéria elképzelésének. Szakmai szempontból is nagyobb kihívás egy-egy ilyen termék elkészítése, és a megrendelőink felől is nagyobb az együttműködési készség. Emiatt jóval több a pozitív visszajelzés is az elkészült mű után. Ezen termékek kapcsán vannak megrendelőink Svájcban, Angliából és Belgiumból is. Ezekre a kapcsolatokon keresztül néha New Yorkban is lehet találkozni az általunk készített kiadványokkal.

– Mennyire érinti a jelenlegi gazdasági válság a nyomdát? Kell-e a válság miatt valamilyen kényszerintézkedéseket hozni? Hogyan lehet túlélni a válságot?

– Ez a mostani válság egy hosszú ideje amúgy is érezhető folyamat betetőzése. Évek óta lehetett tapasztalni, hogy a megrendelők felé csak egyre csökkenő árakon lehet eladni. Miközben minden más – alapanyag, energiaárak, gépek

ára – folyamatosan nőtt. Tavaly év vége felé volt először igazán érezhető, hogy csökkenni fog a megrendelések mennyisége, ekkor már kénytelenek voltunk egy leépítést végrehajtani. Az év eleje így is elég sokkolóan indult. Közben rengeteg ajánlatot adtunk, munka csak kevés érkezett. Így február közepén is végrehajtottunk egy kisebb gazdaságosító programot. Ennek köszönhetően, illetve megrendelőink – mondjuk úgy – „kivárása” után, elég jól beindult a nyomda, és elmondhatom, hogy azóta is szinte folyamatosan kb. 90%-os átlagos leterheléssel dolgozhatunk. Komoly problémának tartom a jelenlegi nagyon nyomott árakat. Ha ez hosszabb ideig így marad, akkor rövidesen nagyon sok nyomda fog bajba kerülni.

– Terveznek-e a közeljövőben új beruházást? Ha igen, akkor ez a fejlesztés milyen irányba fog történni?

– Egyértelműen én is és a kollégáim is a digitális nyomtatás irányába gondolkodunk. A példányszámok csökkennek. Egyre több terméknél jelenik meg a megszemélyesítés. A digitális nyomtatással gazdaságosan előállított nyomatok példányszáma ma még elég kicsi, de ez – véleményem szerint – egyre inkább kitolódik, és megközelíti az ofsetnyomtatását. A digitális nyomdagép nemsokára ugyanolyan megszokott lesz minden nyomdában, mint bármely más nyomdagép.

– Betanított munkaerő vagy szakképzett dolgozók? Ön szerint melyik fajta munkaerőnek van nagyobb jövője?

– Jelen pillanatban az összes dolgozónk szakképzett. Viszont megemlíteném, hogy az én

húszéves pályafutásom alatt az egyik legjobb gépmeisterem nem szakképzett ember volt. Ő teljesen autodidakta módon sajátította el a szakmát. Megvolt benne az érdeklődés a szakma iránt, a tanulni vágyás, és nagyon jó érzelme is volt hozzá. Összességében nézve mégis ez a ritkábbik eset, és a szakképzett munkaerő előtt áll nagyobb jövő. Egy szakképzett ember ismeri a lehetőségek tárházát, és egy-egy problémára több megoldást is tud alkalmazni, gyorsabban, precízebben, hatékonyabban. A magam részéről én sem vagyok szakképzett nyomdász, hanem vállalkozó, ezen belül is inkább a gyakorlatias szemlélet a jellemző rám. Azért volt olyan idő, amikor én is nyomtattam, kezdve például a szitázással, vagy néha beálltam a Romayor mellé, de ha úgy adódott, gépet szereltem. Szerencsére ma már nemigen kerülök ilyen helyzetbe. A szervezés, az irányítás az, ami igazából az én asztalom.

– Ha lehetne három kívánsága a mesebeli aranyháltól, mi lenne az?

– Ha a szakmán belül kívánhatnék, akkor megelégednék egy kívánsággal is. Egy olyan szegmensnek dolgoznék szívesen, akik nem a tömegtermékekre specializálódtak, hanem kis példányszámú, igényes munkákat rendelnének, és azt az odafigyelést és minőségi pluszt, amit mi ezekhez a kiadványokhoz adunk, hajlandóak lennének megfizetni. A tömegtermelés nem jelent akkora szakmai kihívást, de ma ebből élünk, ez elkerülhetetlen. Szeretünk dolgozni és szépet alkotni.